

A virtuális valóság örvényében

(kiber-feminista poémák)

részletek

Vulvája óceánommá lesz
a nyálka lefolyó fehér cseppjei

A pornófilmben lecsorog a sperma
a bőréről
amikor a kamera szeme közelít egy férfit látunk
álombéli
kavicsos parton fekszik

A pornócica az íróasztalnál csücsül
történeteken morfondírozik
szexről drogról gyilkosságról
ezek örökre sötét titkok maradnak
feloldhatlan események

Békítő előadás
bizonytalan hibrid pozíció
megoldhatatlan misztikus identifikáció

Tudattalanom ellenőrzés alatt
konstruálódik akár a nyelv
nyelvem locsog, terebélyesedik

Ismeretlen embereket szólongatok
ocsmány szavakat suttogok nekik

A pornócica az asztalnál ül és történeteken morfondírozik

Asztalomon a nap
zöld fénye
Ágyamon halomnyi könyv
az asztalon a padlón a falakon
a polcokon

Nyomot hagy a lapokon
lehetetlen helyeken
halmok között
elhanyagolt
elhagyott
tárgytalan
beszélgetésekben

Leszbikus versek

1.
Ez a fű mozdulatlan marad
akárcsak a sóvárgástól
körbenyalt teste
Költészetét belakják
a női hangok
A sajátomat belakják
a női hangok
szent női vágyak
női szenvedélyek
a sóvárgás dicsfényétől
övezve

2.
Monique Vitigh *Leszbikus testében*
a nő erotikus vágyról szövegel
a szájkagyló virágos oázisként nyílik

a hiberbolikus test
a sötétben rejtőzik
a nyelv a logikus
szerkezet csapdájában
ficáncol

A mélységek kútjából sarjadok
 a csicserborsó ültetvényeire felfestett hangyász ölelésében úszok
 mindez kirajzolódik a híres uralkodók sírboltjain
 akik bevérezték a kardjukat
 fejeket kaszabolva

Túlságosan komolyan veszem a világot
 semmi nevetés
 gúnyolódik rajtam az álláspontom
 kijelentésem nyakon csíp:
 „túl absztrakt!”
 „túl komor!”
 lesétálok a félelem utcáján, a félelem társaságában
 boszorkányok órái ezek, mint hajdan a versben hogy készül
 kérdeztük a leghatásosabb képlet után kutakodva

hogy kutyuljuk össze a mérgezett bort melyben elpárolognak a világ vandáljai
 a mérgezett gondolat kevés hozzá

elindul a gondolattól és sehová sem érkezik

A maszkok lefeszettek, áldozatokként hullnak a pillangók, ezer pillangó borítja
 a bolygót, sehol egy kis üres tér

por. méz. és. tej. a mozaikon. misztikum.
 kritika. leálcáz.
 az áldozatok előbújtak az éjben. félve táncolnak.

Orcsik Roland fordításai

Dubravka Đurić 1961-ben született Dubrovnikban, jelenleg Belgrádban él. Szerb nyelv és irodalom, valamint irodalomelmélet szakokon szerzett diplomát. A *Profemina* folyóirat egyik alapítója és szerkesztője, előadásokat tart a belgrádi Női Tanulmányok Központjában, az Azin kreatív írás iskolájának vezetője. Költészettel, kritikával, elmélettel és műfordítással foglalkozik. A mostani fordítások az *All-over* (2004) című kötetéből származnak.